

[Udenrigsministeren.]

ingen nægter ham det, men det ærede medlem ville tjene sin egen anseelse og dette tings værdighed bedre, hvis han forandrede den måde at debattere på, som han anvender for tiden.

Lad mig så sige endnu en gang, at det er ikke sandt, når det ærede medlem påstår, at vi får kommandoer, som vi retter os efter. Det er ikke sandt, når det ærede medlem siger, at der ligger fuldt færdige planer til, at regeringen skal evakueres i tilfælde af krig. Det er sagt før og gentaget ofte. Jeg vil ikke blive træt af at sige, hvad der er sandt om dette spørgsmål. Jeg har desværre ikke noget håb om, at hverken det ærede medlem eller hans parti eller hans partiblade vil acceptere det, derimod er jeg overbevist om, at den danske befolkning ved helt vel, hvordan det forholder sig i disse spørgsmål.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg naturligvis ikke kan modtage den dagsorden, som det ærede medlem har stillet.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Den åbne mikrofon har åbenbart ikke nogen god indvirkning og appellerer øjensynlig heller ikke til de bedste instinkter hos det ærede medlem hr. Aksel Larsen og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Jeg synes, at hele den form, de anvender i deres argumentation, og deres påstande må være påvirket af denne adgang til at tale til et bredere forum.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at hans variationer over temaet løgn og diametral modsætning til sandheden tager jeg mig forholdsvis let, eftersom enhver kan danne sig sit eget billede af det ærede medlem. Enhver ved jo, at hans forhold til sandheden er i hvert fald kun platonisk, at han er verdensmester, omtrent, i fordrejelsesmetoder. (*Aksel Larsen*: Kom med eet eneste bevis!). Der er ikke en eneste tale, det ærede medlem har holdt i dag, som ikke er bevis i sig selv, men jeg vil gerne sige yderligere til det ærede medlem — og det gælder også i nogen grad det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) —, at når de læser forholdsordren, så læser de den i hvert fald, som fanden læser bibelen.

Jeg vil gerne have lov til ganske kort at gennemgå den opbygning, der har fundet sted, som er meget logisk, og som er rigtig, og som siger det, der i den givne situation skal siges. Man starter med overfor de uvarslede angreb at sige — og dør er det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)

og jeg enige —, at kampen ufortøvet skal optages. Man siger derefter i næste stykke, at et sådant angreb er at betragte som ordre til mobilisering. Efter en bemærkning om hjemmeværnet fortsætter man med at sige, at ordrer, der i den situation, hvor landets styrker skal samles og samles hurtigst muligt til organiseret modstand, gives i de forfatningsmæssige myndigheders navn om at lade være med at mobilisere eller opgive den kamp, som vi har sagt skal begyndes, og som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og jeg er enige i skal fortsættes, er at betragte som falske. (Afbrydelse af *Jørgen Jørgensen [Lejre]*). Der er her tale om stående ordrer med henblik på et overfalds begyndelsesstadium. — Det, det ærede medlem nu drager ind, er dette, at det skulle være ordrer, der gives på lovlig vis. Nej, det er ordrer, der gives af andre end de pågældende myndigheder. . . . (*Aksel Larsen*: Står det i ordren?). (*Jørgen Jørgensen [Lejre]*: Hvor står det?). Det fremgår af hele sammenhængen, som jeg har gjort rede for. . . . (Afbrydelser).

Formanden: De ærede medlemmer må ikke afbryde.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Jeg skal gerne knytte yderligere bemærkninger til dette problem. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) stillede det spørgsmål, om der i denne forholdsordrevare en ordre til, at de forfatningsmæssige myndigheder ikke ud fra deres ansvar kunne vurdere eller måtte vurdere eller skulle vurdere en situation af den karakter, der her er tænkt på. Der er intet i denne ordre, der afskærer de lovlige myndigheder fra at foretage den vurdering af en situation, som det er deres ret og pligt at foretage.

Det forekommer mig, at både det ærede medlem hr. Aksel Larsen og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) tager så underlig krampagtigt på hele den situation, der her er tænkt på med en forholdsordre af denne karakter. Havde vi ikke oplevet det, vi har oplevet, hvis vi i dag levede i den galante tilstand, hvor der var noget, der hed ultimatum og krigserklæring fra det ene land til det andet, og hvor der var mulighed for forhandlinger eller noget andet, var en forholdsordre af den karakter slet ikke nødvendig. Det er på baggrund af det, vi har lært, de uvarslede overfald, de pludselige overfald, at man har ment at måtte tage sine forholdsregler og tage dem i tide. Det er derfor, jeg synes, der, som jeg sagde,